Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XX | Warszawa, 10 stycznia 1938 r. | Nr 2.

Dziennik niniejszy zawiera przepisy i okólniki dawniejsze.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

Dział Zasobów.

DZIAŁ ZASOBÓW.

8.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 8 kwietnia 1937 r. w sprawie materiałów, które mogą być odbierane bez orzeczeń Centr. Labor. Badawczego P.K.P.

Materiały stałego użytku, które nie wymagają specjalnych badań analitycznych i mogą być odbierane na podstawie prostych prób, bez uszczerbku co do określenia ich jakości, poleca się odbiory tych materiałów przeprowadzać we własnym zakresie Dyrekcji bez udziału Centralnego Laboratorium Badawczego.

W wyjątkowych jednak przypadkach, o ile zajdą sporne kwestie z firmą przy odbiorach niżej wyszczególnionych materiałów lub, w razie niemożoności uzyskania zgodnej, jednolitej opinii członków Komisji Odbiorczej, Dyrekcja obowiązana jest przesyłać zakwestionowanc materiały do orzeczenia Centralnego Laboratorium Badawczego. Badania te nie należy traktować jako powtórne, na koszt dostawcy.

Wykaz materiałów, które mogą być odbierane bez orzeczeń C. L. Badawczego.

(w/g mianow. materiałów)

W dziale I.

Nr 7	węgiel drzewny.

W dziale II.

Nr 13	pochodnie
50	grzybki mosiężne do palników
51—54	knoty do lamp
60	obrączki pod klosze
Nr 62 i 63	osady do palników
67—70	palniki
75 i 76	reflektory
80 i 81	zbiorniki do latarń i lamp
90—110 112—350	części do lamp naftowo-żarowych, do gazowego oświetlenia wagonów i parowozów

W dziale III.

Nr 103	przewód jednożyłowy dzwonkowy
113	przewód w izolacji gumowej
121	puszki rozgałęźne
155	zaciski do tymczasowego łączenia przewodów
158—161	załączniki rurkowe miedziane i glinowe
170—297	części do aparatów telegraficznych, telefonicznych, łączalni telefonicznych i telegraficznych, materiały do sygnalizacji akustycznej i dzwonkowej.
310—349	części urządzeń radiowych, do zegarów, ochronniki do aparatów telefonicznych, łączalni i części ochronników i odgromników
360—365 i 374	bieguny do ogniw galwanicznych i korki z rurką
400—401	pokrywki do ogniw i zaciski mosiężne
418	przyciski dzwonkowe
700—752	dodatki do materiałów prądu silnego
880—899	fajki i tulejki porcelanowe
950—1140	bezpieczniki i części do nich, wyłączniki i przełączniki, gniazda wtyczkowe i wtyczki, oprawki i części do lamp elektyrcznych
1184	żarówki do łączalni telefonicznych
1239—1297	części elektrycznego oświetlenia wagonów
1325—1353	części elektrycznego oświetlenia wagonów
1358—1445	części elektrycznego oświetlenia wagonów
1493—1497	ebonit i fibra
1499	fibra w rurkach
1511	płótno olejowe
1513	siatki i płyty uziemiające
1515—1518	taśmy izolacyjne
1521	tektura prasowana w arkuszach
1523	uchwyty ścienne do przewodów i kabli
2040	spłonki-petardy ostrzegawcze

W dziale V.

Nr 75	dachówka zwyczajna
87—103	sączki gliniane (dreny)
115—117	gips
121—123	glina
133—137	kafle niepolewane
139—143	kafle polewane
145—155	kafle berlińskie, kolorowe
163—175	kamienie
275	płytki terrakotowe—ozdobne
277	płytki terrakotowe—zwyczajne
257	płyty betonowe chodnikowe
373—377	tłuczeń
387	trzcina

W dziale VI.

Nr	216	drut żelazny, miękí
	242	łańcuchy kute, niekalibrowane
	253—255	siatki z drutu żel. niecynkowanego
	261	sprężyny do siedzeń i oparć wagonowych
Nr	280—284 296—301	nity blacharskie
	330—332 335—337	podkładki pod naśrubki
	390—414	zatyczki żelazne
	436—445	gwoździe żel. drutowe
	460—491 500—503	wkręty do drzewa i metali
	520—553	części do pieców
	553—560	ruszty (odlewy) i śruby do pieców
	570—670	okucia budowlane
	755—759	świdry do drzewa „Irvin"
	762—785	świdry do drzewa
	788—798	świdry do drzewa i grzechotek
	804—813	świdry do metali
	849	haki do rynien
	887	plomby blaszane
	294	skówki do trzonów
	901	sprzączki różne.

W dziale VII.

Nr	60	plomby ołowiane
	284	łańcuszki mosiężne
	300	drut miedziany do spawania
	301—303	pałeczki stalowe i żeliwne

W dziale VIII.

Nr	237	styliska do łopat parowozowych
	249	toporzyska
	251—254	trzonki.

W dziale IX.

Nr	1— 4	chodniki
	9	drelich
	12	flanela
	15	knot bawełniany (do maznic)
	51— 55	taśmy bawełniane, konopne i utrechtowe
	70—123	wyroby powroźnicze i szmuklerskie
	180—183	skóry
	184	skóra juchtowa — tylko do obszycia harmonii, rączek wagonów, kabli oraz na kurzochrony; skóra do innych celów powinna być badana w Centr. Laboratorium Bad. P. K. P.
	185—188	skóry
	195	troki do szycia pasów
	209—212	tektura
	295—312	materiały izolacyjne do uszczelnień
	394	szczotki do czyszczenia zębów
	530—532	czyściwo
	535—610	igły, korki, miotły, obicia, papiery i płótna szmerglowe, karborundowe, pomeksy, tratwy, wełny itp.

W dziale X.

Nr	130—157	chemikalia (różne)
	184—186	kreda
	207—223	chemikalia (różne)
	234	naftalina
	248	płyn do czyszczenia metali
	250	pomadka do czyszczenia metali
	280—282	sole (glauberska, kuchenna, skażona)

Nr 297	trutka na szczury i myszy
310	wosk ziemny
315	werniks
317	zaprawa do podłóg.

W dziale XI.

Nr 1— 61	wyroby szklane
125 - 150	wyroby fajansowe i porcelanowe
375	słoje z przytartymi pokrywami

W dziale XII.

Nr 320	nakrętki śrub nastawnic
3093	prądownice do węży

W dziale XIII.

Wszystkie materiały.

W dziale XIV.

Nr 15	hełmy strażackie
120	tkanina gumowana
121	tkanina nasycona

W dziale XV.

Nr 1— 2	gąbki
12— 40	pędzle
54— 59	kamienie toczakowe
65— 68	miotełki i miotły
72— 76	osełki
79	pióropusze do odkurzania
82—117	różne szczotki
120—123	ścierki
130—132	tarcze szlifierskie
135	trzepaczki
140—146	wycieraczki do nóg
170—195	opakowanie
215—218	tygle
220	ustniki do trąbek sygnałowych
	oraz nieobjęte mianownictwem materiałów:
	trąbki sygnałowe
	gwizdki sygnałowe
	chorągiewki sygnałowe

Materiały, które w przyszłości zajmą wolne numery należy każdorazowo uzgadniać.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą zarządzenia Nr Nr MZ 914/16 z dnia 9.III. 1936 r. i Nr MZ IX 914/40 z dn. 28.VII. 1936 r.

Nr MZ IX 914/17.

9.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 8 kwietnia 1937 r. w sprawie zakazu używania bieli ołowianej, siarczanu ołowiu i produktów je zawierających.

Z uwagi na używanie do robót bieli ołowianej, siarczanu ołowiu oraz produktów, zawierających te związki szkodliwe dla zdrowia oraz, że biel ołowiana może być z łatwością zastąpiona bielą cynkową, zaś siarczan ołowiu — siarczanem żelaza, Ministerstwo Komunikacji zarządza:

1) zaprzestanie nabywania dla potrzeb kolejowych bieli ołowianej, siarczanu ołowiu i produktów, jak: farby, lakiery, kity itp., zawierające biel ołowianą lub siarczan ołowiu,

2) zobowiązanie przedsiębiorców, z którymi zawierane będą umowy na wykonanie robót ma-

larskich, układanie rur itp., do nieużywania przy nich materiałów, o których mowa,

3) wyjątkowo zezwala się na używanie minii ołowianej (Tlenek ołowiu Pb_3O_4) dla celów lepszej konserwacji żelaznych powierzchni taboru kolejowego, który należy używać do gruntowania powierzchni żelaznych taboru kolejowego.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą zarządzenia Nr VI/11432/23/28 z dnia 16.VIII 1928 r. i Nr MW VII/199/7 z dnia 9.X. 1934 r.

Nr MZ IX 902/66.

10.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 kwietnia 1936 r. w sprawie postępowania przy opracowywaniu, wydawaniu i rewizji norm i warunków technicznych.

Inicjatywa opracowania i konkretne projekty nowych warunków technicznych oraz dokonywanie zmian i uzupełnień w obowiązujących warunkach technicznych powinny być zgłaszane przez poszczególne jednostki służbowe do właściwej władzy przełożonej, która po rozpatrzeniu sprawy przesyła całą korespondencję z odpowiednim wnioskiem fachowemu Departamentowi (Biuru) Ministerstwa Komunikacji do decyzji.

Departamenty (Biura) Ministerstwa Komunikacji rozpatrują przedstawione im projekty, lub też opracowują z własnej inicjatywy warunki techniczne i w razie potrzeby uzgadniają je z Instytucjami Państwowymi, Wojskowymi, Naukowymi i Przemysłowymi — oraz Polskim Komitetem Normalizacyjnym, o ile materiały czy też przedmioty są ogólnego, a nie wyłącznie kolejowego użytku.

Opracowanie warunków technicznych, wchodzących całkowicie lub częściowo w zakres chemii, metaloznastwa i elektrotechniki, odnośne Departamenty (Biura) M. K. przekazują Centralnemu Laboratorium Badawczemu M. K. z wyjątkiem Departamentu Dróg Kołowych, który przekazuje wszelkie sprawy, dotyczące fizycznych, chemicznych i mechanicznych badań nawierzchni i materiałów drogowych (smół, asfaltów, cementów, betonów, materiałów kamiennych, klinkierów itp.). Drogowemu Instytutowi Badawczemu przy Politechnice Warszawskiej.

Centralne Laboratorium Badawcze opracowany przez siebie projekt przesyła zainteresowanemu Departamentowi (Biuru), gdzie projekt ten otrzymuje ostateczną redakcję.

Niezależnie od powyższego Departamenty (Biura) M. K. powinny, o ile chodzi o materiały, lub przedmioty ogólnego, a nie wyłącznie kolejowego użytku, uczestniczyć przez swoich delegatów w powoływanych przez Polski Komitet Normalizacyjny Komisjach i Podkomisjach, mających za zadanie opracowywanie norm, interesujących dany Departament (Biuro).

Opracowane i uzgodnione z Komisją Językową warunki techniczne zatwierdza Dyrektor właściwego Departamentu (Biura) lub przekazuje Radzie Technicznej M. K. do rozpatrzenia. W tym ostatnim wypadku warunki techniczne zatwierdza Minister Komunikacji.

Celem nadania warunkom technicznym jednakowego układu i przeprowadzenia ścisłej rejestracji tych warunków — wydawanie wszystkich bez wyjątku warunków technicznych t.j. ogłaszanie w Dzienniku Urzędowym M. K. i wydawanie poleceń wykonywania nakładów oddzielnych odbitek tych warunków należy do kompetencji Departamentu VI.

Powyższe zarządzenie nie obejmuje warunków technicznych oraz norm, dotyczących Lotnictwa Cywilnego, które to sprawy załatwia Departament Lotnictwa Cywilnego we własnym zakresie.

Nr MZ. IX. 902/44.

11.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 7 grudnia 1936 r. w sprawie badania materiałów dla potrzeb P.K.P.

M. K. unieważnia niniejszym okólnik z dnia 3.IV. 1935 r. Nr M. Z. XI. 401/36 i wzamian zarządza co następuje:

W myśl zarządzenia Pana Ministra z dnia 5.X. 1934 r. Nr P. 5. 142/7/34, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym M. K. z dn. 29.X. 1934 r., wykonanie badań analityczno-doświadczalnych wszelkich materiałów używanych na P.K.P., należy do zadania Centralnego Laboratorium Badawczego P.K.P., wobec czego próby zakupywanych materiałów nie należy wysyłać do laboratoriów według własnego uznania, jak to jest zaznaczone w wielu warunkach technicznych dostawy materiałów, a do Centralnego Laboratorium Badawczego P.K.P.

Jeżeli dostawca zakwestionuje wynik pierwszego badania Centr. Labor. Badawczego, na podstawie którego materiał został odrzucony należy na żądanie i koszt dostawcy przeprowadzać badania powtórne, do których należy pobierać dwa razy większe ilości materiałów, niż do pierwszych badań.

Badania powtórne powinny być dokonywane przez 2 laboratoria t.j. ponownie przez Centralne Laboratorium Badawcze P.K.P. tylko przez innego już pracownika Laboratorium — oraz przez Chemiczny Instytut Badawczy na Żoliborzu. Przyjęcie dostarczonych materiałów zależne jest wtedy od dodatnich wyników obu badań, przeprowadzanych w tych 2-ch laboratoriach.

W razie ujemnego wyniku chociażby jednego badania, cały materiał zostaje odrzucony, dostawca zaś nie ma prawa do jakiegokolwiek odszkodowania.

Powyższe zarządzenie należy uwzględniać przy każdej umowie zawieranej na dostawę materiałów dla potrzeb P.K.P., unieważniając jednocześnie w warunkach technicznych, które są integralną częścią umowy, ustępy o badaniach sprzeczne z niniejszym zarządzeniem.

Nr MZ IX 909/27.

12.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 6 czerwca 1933 r. w sprawie sposobu dokonywania odbiorów.

Stwierdzono, że odbiory materiałów i przedmiotów, zamawianych na potrzeby P. K. P. przeprowadzane są niedość skrupulatnie, zwłaszcza w tych wypadkach, gdy odbiór dokonywa się nie w magazynach kolejowych.

Celem uniknięcia tego Ministerstwo Komunikacji poleca dążyć do przeprowadzania odbiorów zasadniczo tylko w magazynach kolejowych; wyjątek mogą stanowić takie materiały i przedmioty, których odbiór w magazynach kolejowych napotykałby na większe trudności.

Nr MZ. VII. 502/4.

13.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 8 marca 1935 r. w sprawie tymczasowej instrukcji o pobieraniu i przesyłce prób dla Centr. Labor. Badawczego P. K. P.

1. Pobieranie prób materiałów dostarczonych dla P. K. P dokonywuje w poszczególnych Dyrekcjach Okręgowych Komisja złożona z pracowników wyznaczonych do odbioru materiałów w myśl art. 58-go przepisów o nabywaniu i ewidencji materiałów z 1922 r. pod osobistą odpowiedzialnością z tym jednakże, że przedstawiciel Centralnego Laboratorium Badawczego P. K. P. może w każdym przypadku poszczególne próby pobierać osobiście w obecności przedstawiciela rachunkozdawcy, względnie komisji odbiorczej według własnego uznania.

2. Sposób pobierania prób odbywa się według przepisów zawartych w warunkach technicznych do czasu wydania stałej instrukcji.

3. Rozróżnia się próbki w opakowaniu szczelnym, jak materiały sypkie, płynne i maziste oraz próbki luźne jak skóra, papa itd. Dla prób w opakowaniu szczelnym stosuje się słoje o wymiarach odpowiednich do ilości próby. Słoje winny być zabezpieczone korkiem za nacieciem, które służy do umocowania korka ze słojem za pomocą sznurka oplombowanego plombą naczelnika głównego magazynu zasobów i przedstawiciela służby warsztatowej. Jeśli próbę pobiera chemik z Centralnego Laboratorium Badawczego P. K. P. — plombą laboratorium. Próby wysłane luzem powinny mieć zabezpieczenie plombami etykiety.

4. Wszystkie próby powinny posiadać etykiety naklejone na słojach względnie bezpośrednio na materiałach wysyłanych luzem. Etykieta zawiera: nazwę Dyrekcji, nazwę magazynu zasobów w którym odbiór dokonywuje się, nazwę materiału. Nr zamówienia i numer kolejny próby wciągnięty do księgi ewidencyjnej, prowadzonej w każdym magazynie. Jednocześnie z próbą wysyła się formularz drogą służbową do Centralnego Laboratorium Badawczego z zawiadomieniem o wysłaniu prób (ma to na celu zabezpieczenie ewentualnego zaginięcia przesyłki) według załączonego wzoru.

5. Próby należy rozdzielać do trzech słoi, zabezpieczonych jak w punkcie 3, z czego dwa zostają w odnośnym magazynie, trzeci odsyła się niezwłocznie pocztą kolejową do Centralnego Laboratorium Badawczego P. K. P. w skrzynkach odpowiednio do przesyłki prób przygotowanych. Skrzynki zaopatrzone są w zamek od którego jeden klucz znajduje się w Centralnym Laboratorium Badawczym, drugi zaś w magazynie Zasobów. Skrzynki muszą być oplombowane i posiadać tabliczkę z odpowiednim adresem.

Orzeczenie Centralnego Laboratorium Badawczego przesyła się drogą służbową wprost do odnośnego miejsca służbowego.

6. Wzory przetargowe podlegające chemicznym badaniom poszczególne Dyrekcje przesyłają do Centralnego Laboratorium Badawczego P. K. P., bezpośrednio po ich otrzymaniu.

Wybrany przez Dyrekcję wzór pozostaje w przechowaniu Centralnego Laboratorium Badawczego P. K. P.

7. Magazyny zasobów w każdej Dyrekcji winny być zaopatrzone w czerpaki dla pobierania prób ciał sypkich i płynnych.

Nr MZ. XI. 383/1.

14.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 czerwca 1935 r. w sprawie cennika powtórnych badań analitycznych.

W związku z pismem z dnia 6.VI. rb. Nr M. Z XI. 401.61 w sprawie zaliczania kosztów powtórnych badań, polecam pobierać od dostawców, w razie żądania przez nich przeprowadzenia powtórnych badań analitycznych dostarczonych materiałów, następujące należności:

A. **Za zbadanie proste** (jak oznaczenie popiołu, wilgoci itp.) — 10 zł

B. **Za badanie metali:**

1) stopów łożyskowych:

Cu, Pb, Sn, Fe, Ni, Zn, Mn, Sb	po 15 zł za oznaczenie każdego poszczególnego pierwiastka.
Bi, As, P, Al,	po 30 zł za oznaczenie każdego poszczególnego pierwiastka.

2) stopów lekkich:

Cu, Pb, Mn, Si, Ni,	po 15 zł za oznaczenie każdego poszczególnego pierwiastka.
Zn, Mg, Sn	po 30 zł za oznaczenie każdego poszczególnego pierwiastka.

3) Bronzy:

Cu, Sn, Pb, Fe, Ni, Mn, S, Zn, Sb	po 15 zł za oznaczenie każdego poszczególnego pierwiastka.
Bi, As, P, Al	po 30 zł za oznaczenie każdego poszczególnego pierwiastka.

4) Stale:

O P, S, Si, Mn, Cr, Ni, Cu	po 15 zł za oznaczenie każdego poszczególnego pierwiastka.
As, V, Mo, W, Li	po 35 zł za oznaczenie każdego poszczególnego pierwiastka.

C. **Za zbadanie węgla:**

ciepło spalania	25 zł
pełna analiza węgla	65 zł
koksu	30 zł

D. **Badania rozmaitych materiałów:**

Pokostu	50 zł
Mydła w kaw. bez oznaczenia kwasów żywicznych	30 zł
Mydła w kaw. i szar. z oznaczeniem kwasów żywicznych	45 zł
Mydła szarego bez oznaczenia kwasów żywicznych	30 zł
Szczeliwa	40 zł
Świec	30 zł
Farb olejnych łącznie z pokostem	80 zł
Lakierów	40 zł
Sadzy	15 zł
Farb suchych	20 zł
Farb suchych nieorgan. (biel, cynk, minia, zieleń chrom.)	30 zł
Terpentyna	35 zł
Sykatywy	35 zł
Skóra — nie pełna analiza (oznacz. tłuszczu, wody popiołu) i na rozerwanie	60 zł
Materiałów tekstylnych (płótna, pasów, pluszy, poduszek maźn.)	30 zł

Zarachowanie kwot należy przeprowadzić w myśl okólnika Dep. VI. Nr M. Z. XI. 401.61 z 6.VI.-35 r.

Nr MZ. XI. 401/82.

15.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 26 października 1935 r. w sprawie uzupełnienia cennika powtórnych badań analitycznych.

W uzupełnieniu pisma z dnia 26.VI. 1935 r. Nr M. Z. XI. 401/82 przesyłam dodatkowo następujący cennik, dotyczący powtórnie przeprowadzanych badań analitycznych:

E. **Za badania materiałów budowlanych.**

1) **dla kamieni naturalnych:**

oznaczenie ciężaru objętości (5 kostek)	4 zł
proba wytrzymałości (jedno oznaczenie)	5 zł
próba wytrzymałości (5 kostek)	20 zł

2) **dla betonu:**

oznaczenie ciężaru objętościowego i proby wytrzymałościowej na ściskanie (jednej kostki)	7 zł
„ (5 kostek)	25 zł

3) **dla cementu:**
próby fizyczne (6 prób) 25 zł
próba wytrzymałościowa na ściskanie i rozerwanie 18 sześcianów i 12 ósemek łącznie z formowaniem prób 60 zł

Nr MZ. IX. 401/82.

16.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 13 sierpnia 1935 r. w sprawie pobierania opłat za badanie materiałów.

Niektóre Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych pobierają opłaty od dostawców za przeprowadzenie badań przy odbiorze materiałów.

Wyjaśniam, że badanie materiałów należy do czynności odbiorczych i opłat żadnych nie należy pobierać. Dopiero badania powtórne, na żądanie dostawcy winny być opłacone przez dostawcę w myśl okólnika mego Nr M. Z. XI. 401/82 z dn. 26.VI. rb. i zarachowywane zgodnie z zarządzeniem Nr M. Z. XI. 401/61 z dnia 6. VI. br.

Nr MZ. XI. 401/111.

17.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 16 września 1936 r. w sprawie odbioru materiałów bez orzeczeń Centr. Lab. Badawczego.

W celu bardziej sprawnego zaopatrywania miejsc pracy w materiały w małych ilościach zezwala się Wydziałowi Zasobów D. O. K. P.— zakup ich do kwoty 250 zł przeprowadzać na podstawie praktycznych badań bez udziału Centr. Lab. Badawczego.

W przypadku gdy ze względu na przeznaczenie materiału konsument zastrzeże badanie laboratoryjne w/g obowiązujących warunków technicznych, to materiał taki należy kierować do Centr. Lab. Bad. dla badań laboratoryjnych, chociażby suma zakupu nie przekroczyła 250 zł.

Również należy kierować do badań laboratoryjnych materiały kupowane drogą uproszczoną (badanie praktyczne) na jakość których były skargi.

Przypomina się jednakże, że doraźne zakupy mogą być tolerowane jako wyjątki, gdyż zapotrzebowania powinny być zasadniczo pokrywane z zawartych rocznych umów.

Nr MZ. IX. 909/14.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 27, tel. 522.00, wewn. 101.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8·26.28. Konto czekowe PKO. Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 95224. 10.I.38. 8400.